

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 30 Października r. s. 1822 roku.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, dnia 19 października.

Różne gazety tej stolicy, umieściły Naywyższy Reskrypt J. C. M. do Hrabiny Konowicynowej, którego brzmienie jest następujące:

Hrabini Anna Iwanowna! Z naywiększą boleścią odebrawszy wiadomość o śmierci małżonka Waszego, oświadczam Wam szczerze Moje uzalenie nad nieszczęściem, które Was dotknęło. Znamienite usługi, okazane przez niego na polu chwały i wczasie pokoju, uczyniły stratę jego również dotkliwą dla oyczyzny, jak i dla jego rodziny. Pragnę, ażebyście z pokornym poddaniem się woli Wszechmocnego, zniesli tę przygodę i znaleźli pocieszenie w poleganiu na Jego miłosierdziu, i w pamiątkach przykładnego życia nieboszczyka.

Zostaję ku wam nazawsze życzliwym.

ALEXANDER.

w Wiedniu dnia 13 września 1822 roku.

Podług gazety senackiej z dnia 21 października: przez Naywyższy Ukaz J. C. M. do Rządzącego Senatu, pod dniem 4 września wydany, ober-sekretarz 1go oddziału 3go departamentu Rządzącego Senatu, radca kollegialny *Sołodownikow*, Naymiłosiwiey mianowany juryskonsultem przy ministrze sprawiedliwości; a na jego miejscu ober-sekretarzem, expedytor departamentu ministeryum sprawiedliwości, radca kollegialny *Wasiljew*; na expedytora zaś do tego departamentuznaczony, simbirski prokurator gubernialny radca dworu *Fiedorow*.

Rządzącemu Senatowi sprawujący ministeryum spraw wewnętrznych, w raporcie pod 24 września donosił: „Prezydujący w Komitecie Towarzystwa opieki więźni, radca tajny *Xiażę Colicyn*, w odniesieniu się swem do tutejszego Wojennego Jenerał Gubernatora Hrabiego *Miloradowicza*, wyrażając, iż na żywność utrzymywanych w sankt-petersburskiej turmie miejskiej za długi aresztantów, kredytorowie ich bardzo często nie dosyłają pieniędzy karmowych, które Komitet zmuszony jest wydawać z summ swoich własnych, prosił o wyjednanie postanowienia, ażeby aresztanci, utrzymywani w turmie miejskiej za długi, byli z niej wypuszczani, jeżeliby kredytorowie ich, po upływie trzech dni, nie wnieśli na każdy miesiąc z góry pieniędzy na żywność.

Hrabia *Miloradowicz*, zgadzając się z tym projektem Prezydującego w Komitecie Towarzystwa opieki więźni, przedstawiał je do rozwiązania.

Komitet Ministrów, po rozpatrzeniu wniesionej ode mnie w tej rzeczy zapiski, postanowił: 1) Na żywność dłużników w zamknięciu turemnym zostających, przeznaczyć po 25 kop. na dobę. 2) Pieniądze te wnoszą mają kredytorowie dla dłużników; i 3) Jeżeliby kto z kredytorów, w przeciągu jednego tygodnia od osadzenia dłużnika w turmie, nie wniósł naznaczonych pieniędzy na żywność tego ostatniego, w takim zdarzeniu dłużnik, po upływie tygodnia, wypuszcza się z turmy na wolność.

Na to postanowienie, na posiedzeniu dnia 22 sierpnia roku teraźniejszego, oświadczonego Komitetowi NAYWYŻSZE JEGO CESARSKIEJ MOCI zezwolenie

— Rządzący Senat, przez Ukaz okólny, w ga-

zecie senackiej, ogłosił tabelę, nowo ułożoną i NAYWYŻEJ potwierdzoną, ile w której gubernii naznaczono wydawać ze skarbu pieniędzy na żywność dla aresztantów. Podług tej tabelli ma się wydawać: w gubernii: archangielskiej kop. 19½, astrachańskiej 10, wileńskiej 23½, witebskiej 19½, włodzimirskiej 11½, wologodzkiej 15½, wołyńskiej 13, woronezkiej 9½, wiackiej 10, grodzieńskiej 14, ekaterynosławskiej 8, estońskiej 24½, irkuckiej 17½, kaukazkiej 8, kazańskiej 8½, kałużkiej 11, kijowskiej 11, kostromskiej 14, kurlandzkiej 19½, kurskiej 13, inflanckiej 23, mińskiej 15½, mohilewskiej 18½, moskiewskiej 12½, niżehorodzkiej 10½, nowgorodzkiej 19, ołonickiej 21½, orenburskiej 9½, orłowskiej 11, penzeńskiej 8½, permskiej 9½, podolskiej 10½, poławskiej 13, pskowskiej 25½, riazkańskiej 8½, s. petersburskiej 21, saratowskiej 8, simbirskiej 6½, słobodzko-ukraińskiej 12½, smoleńskiej 15, tobołskiej 8½, twerskiej 13½, tauryckiej 11, tambowskiej 9½, tomskiej 6½, tulskiej 8½, chersońskiej 10, czernihowskiej 13½, jarosławskiej 13½, w obwodzie białostockim 4½ srebrem, ziemi dońskich kozaków 9, w Gruzji 4½ srebrem.

— Przybyli do St. Petersburga: Jenerał adjutant *Bałaszew* z Riazanija Sekretarz stanu *Kikin* z Kijowa; Radca stanu *Gieczewicz*, cywilny gubernator miński z Mińska.

— Składka na wystawienie pomnika zmarłemu *Pawłowi Demidowemu* w *Jarostawiu*, gdzie z jego funduszu znajduje się szkoła wyższych nauk i przy niej utrzymuje się pewna liczba synów ubogiej szlachty tej gubernii, uczyniła do dnia 4 października 6,210 rubli.

AUSTRIA.

Wiedeń, dnia 19 października

(z Korrespondenta *Warszawskiego*.)

Dnia 18 b. m. osada tutejsza obchodziła 9tą rocznicę stanowczej bitwy pod Lipskiem. Dochód obudwu teatrów dworskich przeznaczony był tego wieczora na rzecz inwalidów. W koszarach tych wysłużonych obrońców oyczyzny, rozdawano zwyczajny dodatek do żołdu tym, którzy w rzeczownej bitwie ranami i sławą okryci zostali.

Dnia 16 t. m. ukończył się, d. 8 t. m. rozpoczęty, w Presburgu synod narodowy węgierski wyznania rzymsko-katolickiego. Po odbytem nabożeństwie odczytano uchwałę względem powściągnięcia, co raz większego, zapędu ku zepsuciu obyczajów wieku naszego. Uchwała ta zawiera 4 oddziały: 1) o źródłach tego zepsucia, 2) o środkach mogących być użytecznymi do jego zatamowania, 3) o wychowaniu młodzieży i 4) o karności duchowieństwa świeckiego; o karności duchowieństwa zakonnego, przyjęli oycowie radzący inną uchwałę, na pierwszych posiedzeniach wniesioną.

Wiedeń dnia 24 października.

Lord *Strangford*, poseł angielski przy Porcie Otomańskiej, przed wyjazdem swym z tutejszej stolicy do Werony, po nadejściu poczty ze *Stambułu* wyprawił gońca do Londynu. (z *Gaz. Warsz.*)

Wiedeń dnia 2 października.

Mówią, że kierunek interessow z Portą poruczony został *Xięciu Metternichowi*. Okoliczność tę uważają za dowód zgody i wzajemnej ufności między gabinetami angielskim i austriackim (z *Gaz. Peters.*)

N I E M C Y.

Od brzegów Menu, dnia 19 października.

Słychać, iż gabinet austriacki w poślany o-kolniku do wszystkich dworów związku niemieckiego, zapewnił, iż czynności kongressu werońskiego nie będą się tyczyć Niemiec (z Gaz. Warsz.)

A N G L I A.

Londyn dnia 12 października.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Z największą radością odebraliśmy wiadomość, że rząd niderlandzki wydał postanowienie, aby wszelkie okręty angielskie, do jego portów wpuszczane, i równie z krajowemi uważane były. Pan John Haul uwiadomił o tem gospodę Lloyds.

Rząd nasz wysłał pewną liczbę młodych ludzi na przylądek *Dobrey Nadziei*, końcem nau czania tamiecznych mieszkańców języka angielskie go. Stosownie do urządzenia tamiecznego wielko-rządcy, Lorda Somerset, od d. 1 stycznia 1823 r., wszelkie pisma z bióra sekretarza jeneralnego, a od 1 stycznia 1825 wszelkie inne pisma urzędowe, tylko w języku angielskim wydawane będą, wyjąwszy akta sądowe, które dopiero w 1827 pod to prawo podciągnięte zostaną.

Zmarły jenerał *Samuel Auchmuty*, zapisał swojemu synowcowi, majorowi *Tylden*, zatruty sztylet, będący niegdyś własnością Sultana *Dionisentry* na wyspie *Jawie*, oraz medal bity na pamiątkę zdobycia tejże wyspy. Srebrny puchar, którym go obdarzyła gospoda *Lloyds* po wzięciu miasta *Monte Video*, zapisał drugiemu synowcowi, jenerałowi *Montezor*. Serwis zaś, który mu ofiarowali mieszkańcy *Madrasu* po opanowaniu *Jawy*, trzeciemu synowcowi, kapitanowi *Malcaster*.

Mówią, iż Lord *Melville* prezes, a Pan *Crocker* sekretarz admiralicyi, złożą swoje urzędy, za następcę pierwszego naczynając Lorda *Grenville*, a drugiego Lorda *Binning*.

Londyn dnia 15 października.

(z Gazety Warszawskiej.)

Zołnierze stojący na straży, i oddziwni przy nowem wejściu do królewskiego domu wiejskiego w zwierzyńcu windsorskim, mają rozkaz dawać pilną baczność na wszystkich obcych ludzi, którzyby chcieli wejść pod czas bytności tam Monarchy.

Tutejsza gazeta ministeryalna *Kurjer*, zawiera następujący półurzędowy artykuł: „Możemy zapewnić, iż potęga W. Brytanii nie będzie wezwana do zaczepnego działania w sprawie Hiszpanii. Postępowanie Anglii jest jawnem i otwartem w oświadczeniu jej rządu podczas ostatnich obrad parlamentu, to jest, trzymać się będzie umiarkowania i neutralności. Wszystkie zagraniczne pisma publiczne złą bardzo mają wiadomość, twierdząc, iż Anglia oświadczyła rządowi hiszpańskiemu zamiar, wspierania wpływem teraźniejszego systematu hiszpańskiego, przeciwko zamachom wewnętrznym i zewnętrznym.“ (Paryżki *Dziennik Rozpraw* (dodaje gazeta berlińska) czyni uwagi nad tym artykułem.)

Taż gazeta ministeryalna z d. 12 b. m. donosi, iż układy z dworem austriackim, względem zapłacenia Anglii dawniejszego długu, ten wzięły skutek, iż Austria ofiaruje się zapłacić 3 mil. f. st. Niewiadomo, czy ta summa służyć ma za cały dług, wynoszący z prowizyami przeszło 17 mil. f. st., co bez zezwolenia parlamentu nie może być przyjętem. Zdaje się oraz, iż Austria chce tym celem zaciągnąć pożyczkę u bankiera *Rothschild*, lecz jeszcze układu w tej mierze nie zawarto.

Były jenerał neapolitański *Carascosa* przybył do Anglii.

Achilles Murat, najstarszy syn byłego Króla neapolitańskiego, udaje się za pasportem austriackim przez *Hamburg* do północnej Ameryki.

Doktor *Arnolt* wydał pisemko, w którym dowodzi, iż klimat wyspy *ś. Heleny* nie był przyczyną śmierci *Napoleona Bonapartego*.

Słychać, iż *Xiążę Cambridge*, brat królewski, pojedzie na kongres do *Werony*.

Umieszczony w gazetach tutejszych list z *Paryża*, chwali baczność tamiecznej policyi. Odkryła nowe spiski przeciwko rządowi i krajowi. Kilku ich uczestników znajduje się w Anglii. *Fabierowi* i *Dentzelowi* zabrano papiery i wiele ważnych rzeczy znaleziono. *Fabier* szczególnie został przestraszony tym krokiem. Mieli związki ze znakomitszymi zbrodniarzami, których teraz śledzą. Sprawiedliwość będzie wymierzona. *Berton* i *Caron* pociągną za sobą ukaranie śmiercią innych winowayców.

Londyn dnia 18 października.

(z Gazety Warszawskiej.)

Uwięzienie Pana *Bowring* w *Calais*, sprawiło tu wielkie wrażenie.

Odebrany w tutejszej stolicy list z *Paryża* donosi, iż ministrowie francuzcy, nie chcą ani zaczynać wojny z Hiszpanią, ani dozwolnić przechodu obcemu wojsku przez Francją. Wreszcie słychać, iż *Xiążę Angouleme* i jenerał *Lauriston*, który ma otrzymać stopień marszałka, dowodzić będą korpusem obserwacyynym.

Rząd peruwiański zawarł układ z bankierem tutejszym, względem pożyczki miliona 200,000 funtów szterlingów z prowizją po 6 od sta.

(z Korr. Warsz.) D. 8 b. m. w Dublinie poszedł do więzienia *P. James Casay*, za skojarzenie małżeństwa, między panienką 14stu lat niemającą, a mężczyzną 58 lat liczącym.

Dnia 19. Lord *Amherst* został mianowany wielkorządcą Indyy wschodnich.

Onegdaj w nocy umarła tu 100 lat mająca wdowa po sławnym aktorze *Garryku*.

Niejaki Pan *Lowe* zaciąga tu w imieniu rządu wyspy *Paja*, pożyczkę 1,500,000 f. st. wynoszącą.

Dnia 14 b. m. zerwał się tak gwałtowny wichor, że trzy statki parowe z *Calais* do *Douvres* płynące, żadną miarą do lądu przybić nie mogły.

Przyjaciela *P. Bowring* uskarżali się przed Panem *Canning*, o jego uwięzienie w *Paryżu*, lecz odebrali odpowiedź, że mu o tem jeszcze nie doniesiono, lecz że wezwał o to posła przy dworze francuzkim. Z tego powodu mówi *Kurjer*: „Gdyby francuzki literacki handlarz, wiozący listy okrótny bandy *Thistlewoods*, (na zgubę ministrów sprzysiężonych) do ich spółwinowayców za granicą będących, i gdyby nasz rząd o tem uwiadomiony, handlarza w *Douvres* zatrzymał i listy odebrał, czyżby to, jako zgwałcenie prawa narodów uważanem być mogło?

Rozbojnicy morscy w przeciągu miesiąca sierpnia wielkie bezprawia popełnili na morzu zachodnio indyjskiem. Właściciela zdobytego holenderskiego szoneru nad wolnym ogniem męczyli, póki im nie wskazał miysca, gdzie pieniądze były ukryte. Co tym bardziey w zadumienie wprowadza, że przed niejakim czasem prezydent Stanow Zjednoczonych, kilku schwytanym rozbojnikom morskim życie darował. Sądzą, iż to uczynił dla zjednania sobie przychylności mieszkańców wyspy *Kuby*, którzy mają związki z rozbojnikami morskimi. Hiszpani już nie mają żadnego znaczenia na tej wyspie, rozbojnicy są tak zuchwali, iż zabrane łupy publicznie rozkładają i przedają.

Zatokę *Florydy* można teraz uważać za najniebezpieczniejszą okolicę świata: jeżeli bowiem statki kupieckie zdołają uniknąć licznych skał i szkopulów, to pewnie uysć nie potrafią rąk rozbojników, których okręty bezustannie krążą.

W biórze stęplowym będą odtąd papier stęplować za pomocą maszyny parowej.

Pan *Wellesley*, były poseł nasz przy dworze madryckim, ma wyjechać do *Wiednia* w tymże charakterze.

(z Gaz. Rysk. Zusch.) Gazety francuzkie utrzymują, że układy między Lordem *Strangford* i Portą wcale inną postać wzięły, od tego czasu, kiedy Szach perski oddalił agentów angielskich ze swojego państwa. Bydź może. Jednak w biegu publicznych interessów *Europy* i *Azyi*, przynajmniej w naybliższych miesiącach, nie mogłoby to mieć żadnego wpływu. W Anglii nawet, stara

rana grozi znowu swoim odnowieniem. W Dublinie coraz więcej przybiera pozeru, a nawet już wyraźnie mówią o korporacjach. Członek parlamentowy przyjął na siebie, iż na następnej sessji parlamentowej wniesie, że między irlandczyków inaczej zaradzić nie można, tylko przez skasowanie znowu unii, czyli ustanowienie osobnego parlamentu w Irlandyi. Myśl tym bardziej zagrażająca, że się opiera na zasadzie prawdy, którąby dowodami historycznymi i politycznymi stwierdzić można. Irlandya przez swe położenie i własności, mogąc iść w zawody z Anglią, dzisiaj jest tylko jej prowincją: połączenie dwóch parlamentów w jeden, pociąga wszystkich bogaczy i znakomitszych do Anglii: przez co kraj ubożeje i t. d. Wszakże bogactwo Anglii i jej wielkość początkowie na tym opierano, iżby Irlandya nigdy z nią nie ubiegała się w zawody, jej swe skarby wydała i interesa jej, zapominając na własne, wspierała. Parlament angielski nie może mieć na to żadnego względu, a Irlandya, uznanej raz prawdy, znowu zapomnieć nie może. Właśnie w tym razie swoim otworem zagraża przepaści, która większą część siły angielskiej pochłonać może.

Rząd hiszpański zgodził się na to; iżby Anglia obrała stanowiska w osadach wschodnio-indyjskich, dla wytepienia rozbojników morskich, napadających na okręty wszystkich narodów. Władze amerykańskie mają postępować z największą łagodnością z rzeczonymi rozbojnikami, jeśli by się z nich który w niewolę dostał.

FRANCYA.

Paryż, dnia 16 października.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*.)

Z wydziału skarbowego oddalono przeszło 150 osob.

Dnia 19. Hrabia *Corbieres* jest wkrótce na powrót spodziewany.

Jenerał *Curial* otrzymał dowództwo nad wojskiem w departamencie wschodnich Pireneów.

Paryż, dnia 18 października.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Onegdaj prezydował Król na radzie ministrów; był także na niej margrabia *Clermont-Tonnere*, minister morski, który tegoż samego dnia zrana przybył do *Paryża*.

Donoszą z *Pau*, iż przeszło tamtędy 600 żandarmów konnych, udając się ku granicy.

Wczoraj wieczorem ministerjum zagranicznych interessów wysłało gońców do *Werony*.

Trzy lub cztery damy zostały niebezpiecznie ukłóte szpilkami. Nie odkryto dotychczas sprawców tego zbrodniczego postępku.

Arcybiskup w *Tuluzy* kazał wydrukować opisanie cudownego uleczenia siostry *Klotyldy* z klasztoru benedyktynek w d. 25 lipca.

Podług listów z *Bajonny*, znaki zarazy, które ukazały się w *Kadyzie* i w *Puerto St. Maria*, już zupełnie ustaly.

Celnicy zabrali 12 sztyletów zrobionych podobnie, jak sztylety rycerzy wolności w *Touars* i *Roscelli*. Pochodziły z *Solingen*, i adressowane były do domu *Chedeaux* w *Metz*.

Król przeznaczył 300,000 fr. na założenie linii telegraficznej z *Paryża* przez *Bordeaux* do *Bajonny*.

Zapewniają, pisze *Dziennik Rozpraw*, iż Król bawarski wyszle do *Werony* Hrabiego *Rechberg*, swego ministra interessów zagranicznych. Bez wątpienia, wszystkie udzielne mocarstwa będą podobnież wezwane; a tak, traktaty zawarte przez wszystkie mocarstwa, w celu utrzymania spokojności i pokoju, staną się mocniejszymi.

Gazeta berlińska, kończąc wiadomość z *Paryża*, umieściła dodatek, iż na giełdzie paryskiej rozeszła się wiadomość o wielkiej klęsce, poniesionej przez wojsko wiary w Hiszpanii.

Paryż dnia 19 października.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Dnia 15 b. m. przede mszą pracował Król Jmć z prezesem rady ministrów i Xiążęciem *Doudeauville*.

Tutejszy Dziennik Rozpraw pisze: „Oświadczyliśmy już, że mamy wielki powód do sądu, iż żadne obce wojsko nie otrzyma pozwolenia przechodu przez kraj francuzki. Wojsko sprzymierzone, gdyby miało to przeznaczenie, wsadłoby na okręty w *Genui* lub *Liornie*, i popłynęłoby do *Kalabrii*; wszakże nie jeszcze w tej mierze nie postanowiono. Obecny stan Hiszpanii zagraża wprowadzić istotnym interesom Francyi. Spodziewać się wypada, iż kongres terazniejszy wszystkie sprzecznie trudności.”

List z *Tuluzy* pod d. 6 b. m. wyraża: „Hrabia C. Marszałek polny, uwolniony od czynnej służby, pojechał do *Urgelu* dla naradzenia się z członkami tamecznęj Rejencyi. Wracając do Francyi chciał ominąć kordon zdrowia i udał się mianowcami. Zatrzymali go celnicy i zabrali papiery, między którymi były odezwy Rejencyi i zapieczętowana paczka bez adresu. Badany Hrabia C. oświadczył, iż był wysłany w prywatnym zleceniu. Kommissya zdrowia w *Az* kazała mu odprawiać i stodołnią kwarantanną, a tym czasem znieśli kordon zdrowia. Hrabia uwolniony, pojechał natychmiast przez *Poit* i *Tuluzy* do *Paryża*.

Odbieramy wiadomość z *Arau*, iż w dniach 3 i 4 b. m. zaszła w okolicach *Olot* i *Bezalon* bitwa między wojskiem rojalistowskim, a konstytucyjnym hiszpańskim. Rojalistom dowodził Baron *Eroles*, a konstytucyonistom, *Mina* i *Morillo*. Porażeni konstytucyonisci cofnęli się do *Girony*. *Morillo*, podstrzelony w nogę i wzięty w niewolę, został zaprowadzony do *Urgelu*.

Bajonna, dnia 11 października.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Bitwa między *Tafala* i *Pampeluną*, stoczona d. 4 b. m. zaczęła się niepomysłnie dla jenerała *Espinosa*; gdy jednak dostał posiłki, poraził nakoniec rojalistów, którzy zostawili 350 ludzi zabitych, ofnęli się. Nazajutrz jenerał *Espinosa* ścigał wojsko wiary do gór *Erco*, gdzie d. 6 b. m. nowa bitwa zayśdź miała.

Przybyły tu 5 statki z lekkimi działami polowymi i innymi potrzebami wojennymi. Jenerał Baron *Antichamp* przyjechał tu dnia 7 b. m. z głównym swoim sztabem. Słychać, iż założy tu główną kwaterę. Oczekujemy jeszcze 50 statków przewozowych, a podług powieści, wojsko francuzkie w tych okolicach ma być powiększonem do 100,000 ludzi. Nadeszło tu z *Lafere* 600 nabygłęjszych bombardierów i połączyło się z oddziałami artyleryi.

Tuluza dnia 13 października.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Gazeta tutejsza zawiera odezwę Barona *Eroles* wydaną z obozu pod *Kordoną* d. 8 z. m., w której zachęca wszelkimi sposobami Barona *Gayan*, dowodzącego w *Kordonie*, do przejścia na stronę Rejencyi, i razem oświadcza, iż w przeciągu 40 tygodni wojsko francuzkie, złożone z 70,000 ludzi, w kilku miejscach wkroczy do Hiszpanii. Baron *Gayan* odpowiedział na to; że on i cała osada *Kordony* nie złamię uroczyście wykonanej przysięgi, bronięcia do ostatniego tchu życia konstytucyi i honoru.

Taż gazeta donosi, iż rojaliści w Katalonii znajdują się w krytycznym położeniu, a rejencya rozciągnęła linią obronną od *Seo* do *Puycerda*; gdzie zbierają się oddziały rozproszone w prowincyi. *Mina* postępuje prosto ku równinom *Urgelu*, *Zarco del Valle* zbliża się do *Contque de Tremp*, a *Milans* posuwa się ku *Olot*.

HISZPANJA.

Madryt, dnia 9 października.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*.)

Mówią, że poseł saski podał ministrom żądanie powrotu Królowej do oyczyzny, lecz miał otrzymać odmawiającą odpowiedź, jak się łatwo można było spodziewać.

Dostrzegacz hiszpański obwinia biskupa *Pampeluny*, który przybył do *Bajonny* z mułami bogato opakowanymi, że na swój użytek obrócił kleynoty, własnością kościoła będące.

Dnia 12. Godne uwagi zdanie sprawy ministra wojny na posiedzeniu d. 8 b. m. zawiera 5

części. W pierwszej wystawił słabość siły zbrojnej i smutny stan twierdz i zapasów wojennych wszelkiego rodzaju; w drugiej wykazał rozłożenie wojska nadgranicznego; w trzeciej objaśniał położenie wojska powstańców w różnych prowincjach; w czwartej i piątej części mówił o użyciu środków zaradczych, końcem przytłumienia powstania; podając za najsukcesywniejszy powiększenie wojska. Rozruchy te, rzekł, z niedowiarstwa, fanatyzmu, z żądzy zysków osobistych i ambicji powstały, a wzniosły się głodem, wpływem zewnętrzny i zarazą. Początkowo składało się powstanie z band rozbojniczych. Początek wzięło w połowie miesiąca kwietnia w Katalonii i Nawarrze; w czerwcu wciśnięli się do kraju powstańcy z Francji. Powstanie w Nawarrze uważał prawie za przytłumione, lecz przeciwnie w Katalonii, przybiera postać przerażającą. Szczęście, że dotąd miasta do tego się nie w mieszały: wszystko jest dziełem wieśniaków.

Rząd nasz zajął się śpiesznym urządzeniem nowych batalionów czynnej milicyi, których ma być 87. W krótkim przeciągu czasu, na przedstawienie ministrów, będzie Król mianował dowódców i niższych oficerów.

Dyrektor i kasyer rękodzielni broni w *Plasencyi*, zabrawszy 80,000 realow, któremi mieli robotnikom wypłacić, nagle znikli, i jak się zdaje, do Francji schronili.

Madryt dnia 11 października.

(z Gazety Warszawskiej.)

Prezes stanów mianował 6 komisyj, mających się naradzać o najważniejszych projektach, przychodzących pod rozprawę stanów.

Wczora P. *Canga Arguella*s wniosł na sesyi stanów, aby wezwać ministrów do objawienia przyczyn, które narodziły do obecnego stanu. Miał nadto bardzo mocną mowę, w której oskarżał przeszłych ministrów i Francją. 55 deputowanych głosowało za jego wnioskiem, który nakoniec został przyjęty.

Dziś przyjęto adres do Króla z powodu mocnej jego mowy, mianem przy zagajeniu stanów.

Pozwolono drukować raport ministrów wojny i skarbu. Oba raporty odesłano do właściwych komisyj.

Od granic hiszpańskich dnia 16 października.

(z Gazety Warszawskiej.)

Listy z *Puycerda* donoszą, iż d. 5 b. m. *Mosen* wkroczył niespodzianie do tego miasta w 500 ludzi. Nakazał zaraz złożyć kontrybucyę w pieniądzu i mundurach dla wojska; lecz mieszkańcy, nie będący w stanie uskutecznienia tego, udali się do Rejencyi. Położenie rojalistów jest tym przykrejsze, iż nie posiadają żadnego miasta, któreby dostatkami swemi mogło ich wspierać.

Spodziewać się trzeba w okolicach *Urgelu* stanowczej walki między rojalistami a konstytucjonistami: ostatni zdają się starać wszelkimi sposobami o wzięcie tego miasta.

(z Korr. Warsz.) Dziennik *Mémorial Bordelais* umieścił wiadomość, że żołnierze Jenerała *Miny*, uwieczniwszy go, zaprowadzili do *Pampeluny*.

Czwarty numer gazety rejencyjnej *urgelskiej* zawiera postanowienie, aby stosunki handlowe między Francją a Hiszpanią powróciły do stanu, w jakim przed ogłoszeniem konstytucyi zostały.

W *Saragossie*, *Madrycie*, i innych miastach ma się odbyć żałobne nabożeństwo za poległych w bitwach żołnierzy.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

(z Gaz. Rysk. Zusc.)

Rząd duński poddał swoim dał pozwolenie, zawijania do wszystkich portów południowej Ameryki, i oświadczył, iż przyjacielsko obchodzić się będzie z okrętami wszystkich krajów, u którychby duńscy żeglarze podobnie przyjęci byli. Zdaje się, iż podobne postępowanie, wkrótce dla handlu duńskiego znakomite korzyści przyniesie; a nawet, gdyby Hiszpania i za złe to poczytała, nie wielką mu szkodę

przyczyni. Wszakżeto amerykańskie płody tak ważnym hiszpański handel uczyniły. Sądząc ze szczególnych rysów, pokazuje się, że wewnętrzny stan Danii bardzo jest smutny. Podatki są tam tak ogromne, iż za ilość zboża, wartującą 21 talarów, po przepaleniu jej na wódkę, płaci się podatku 25 talarów.

Gazety francuzkie rozgłaszają powieść, iż 80,000 rossyjskiego wojska ma zmienić austriaków w *Neapolu*, którzy już insze przeznaczenie odebrać mieli: wszakże obok tego, razem oświadcza, iż ta rzecz nie jest podobną do wiary.

Słychać, że *Xiążę Kalabrii* i *Xiążę Salerno*, synowie Króla neapolitańskiego, mają do *Werony* przybyć, ostatni zapewne na miejscu swojego oycy. Nie dawnymi czasy *Xiążę Kalabrii* nie do brze się miał na zdrowiu.

Okręty sardyńskie i neapolitańskie chcące wejść na morze czarne, przymuszone zostały od Turków, złożyć ładunek swój w Konstantynopolu. Chciały potem naładować okręt wełną i innemi towarami tureckimi, dla przewiezienia do *Marsylii*, ale że im i tego zabroniono, musiały więc odpłynąć z balastem. A że Turcy nie są w wojnie z *Neapolem* i *Sardinią*, a bronienie wywozu ich towarów nie przynosi im żadnej korzyści, tym samym środek ten zdaje się pochodzić od innych mocarstw, które, korzystając z okoliczności, chciałyby mieć wyłączny handel w Turcyi.

W *Konstantynopolu* miano pewne wiadomości, że Persowie podbili prawie całą Armenią. Gazety francuzkie doniosły, że poseł angielski i wszyscy konsulowie i ajenci angielscy przymuszani byli opuścić Persyę.

Wielu gońców angielskich przybyło do *Turynu*, *Rzymu* i *Neapolu*; a to, jak słychać, z ważnemi depeszami do tamecznych dworów. Rozumieją, że depesze te ściągają się do austriackiego planu, to jest, przyjęcia na siebie protektoratu za pośrednictwem związku między mniejszemi państwami, co nie ma się zgadzać z widokami Anglii.

Król neapolitański, mnóstwo mebli i wszystkie sprzęty do łowów potrzebne, wysłał do kraju austriackiego, z czego wnoszą, że się na dość długi czas z własnego państwa oddali. Nie było jeszcze postanowienia, kto tego razu obejmie rząd państwa, czy *Xiążę Kalabrii*, czy też młodszy *Xiążę Salerno*, którego małżonka jest Xieźniczka austriacką. Okoliczność ta jest tym ważniejsza, gdy Król ma już więcej jak 70 lat wieku, i, jak powiedziano, zdaje się, że długi czas za granicą bawić zamysła.

Gazety francuzkie twierdzą, że podług twierdzenia dobrze uwiadomionych osób, Król hiszpański i Król angielski otrzymali od Monarchów z *Wiednia* własnoręczne listy, z zaproszeniem ich do *Werony*.

Gazeta *Times* ogłosiła: donoszą nam o planie, iżby dawniejsze 3 irlandzkie półki, w służbie hiszpańskiej zostające, przywrócono. Podobne postępowanie nie tylkoby mocniej utwierdziło przyjaźń Anglii z Hiszpanią, ale nawet udoskonaliłoby rzeczony półki do takiego stopnia, jakiego janczarowie nigdy dóść nie będą mogli. Powiadają, iż to Hiszpanii nie więcej kosztować nie będzie, prócz przewiezienia. Wreszcie mają pobierać tenże sam żołd, co i krajowe wojsko; chociaż Anglia każdemu nowozaciecznemu po 20 funt. st. i więcej zapłaci.

Francuzkie gazety znowu zaręczają, iż będzie na kongresie mowa o przywróceniu maltańskiego zakonu, i że dwa wielkie mocarstwa na to się zgadzają; w tem tylko trudność zachodzi, że niemożna jeszcze dla nich nowego kraju obmyśleć. Mowa była o Sardynii: lecz nie podobna wynaleźć, czemuż Króla sardyńskiego wynagrodzić. Wreszcie Turcy mogliby wyspę *Rodus* dawniejszym jej panom powrócić, byleby tylko nie było warunku i celu zakonu: bo to wieczna wojna Turkom. A może też nastąpić, że rzeczony cel będzie odmieniony.

Wilno dnia 30 Października Roku 1822 v. s.

Wezwanie sukcesorów.

W skutek postanowienia Opieki Szlacheckiej Powiatu Wileńskiego, niniejsze czyni się ogłoszenie, że od dnia 1 następującego miesiąca listopada, od godziny 3ciej po południu będą się sprzedawały przez publiczną licytacją, ruchomość i wszelkiego rodzaju sprzęty, po zesłym z tego świata Antonim Zabłockim regencie starodubowskim pozostałe, w klasztorze XX. Piarow i w domu po Minkiewiczach na Sawicz ulicy położonym, zlokowane. 1822 października 26 d.

Członek Opieki Szlacheckiej Ptu Wileńskiego Prezydent Ziemski tegoż powiatu Michał Sawicki.

Zgubiona pieczęć.

1. Dnia 9 8bra roku teraźniejszego, między Oszmianą a Mołodeczną została zgubioną złota kurantowa pieczęć mająca we środku francuskie napisy jak pamiętam a Minsk, jakieś nazwisko i Nro. Pocztowy znalazca po przeczytaniu tego ogłoszenia niech raczy zgłosić się w jakimkolwiek bądź miejscu do pocztowego Kantoru lub Ekspedycji, dla odesłania mi do Wilna Litewskiego Pocztamtu. Protokulista Guberski Sekretarz Rydzewski.

P o z e w.

1. ALEXANDER I. Imperator Wszech Rosyy Król Polski etc. etc. etc.

Ur. Tomaszowi Wolanowi Podpułkownikowi królewsko-saskiemu, i Katarzynie z Wolanów Ciemnołęskiej Generalowej i Prezydentowej ptu Seyneńskiego ze stałego zamieszkania niewiadomym, pozew z instancyi Ur. Michała Zaleskiego jeneralnego Prokuratora masy funduszow nieletniej. Xki Stefani Radziwiłłówny, przed Sąd Komisyy na urządzenie interesów Radziwiłłowskich ustanowiony, wynosi się o to: wierność Wasza wynieśliście po masę nieletniej Xki pozew, dochodząc pretensyi po zesłym Tomaszu Wolanie Cześniku Oszmiań. do Xiążąt Neuburskich, a z racyi dzierżenia dóbr dawniej Neuburskich zwanych, do Xiążąt Radziwiłłów zastosowanych, gdy zaś dom Xiążęcy Radziwiłłowski z żadnego tytułu do znoszenia ciężarów domu Palatinów Rhenu tyjących się, obowiązany być nie może, a do tego, gdy pretensye te, kilkakrotnemu przedawnieniu, i amissyi ulegają; daley, gdy zesły Tomasz Wolan przyjąwszy w roku 1668 do szkatuły Xiążęcy od Benedykta Olszańskiego cz. zł. 1000, z tych się niewyliczył, ani użycia ich nie udowodnił; Prokurator masy w imieniu nieletniej Xki Sądu Prześwieconego prosić będzie: Skasowania pretensyi UUr. Wolanów i wiecznej zapisania am-

missyi; a prócz tego: zobowiązania tychże: do usprawiedliwienia i okazania użycia summy cz. zł. 1,000, lub oney z procentami od roku 1668 januaryi 15 dnia, podług prawa policzać się mającemi na rzecz masy, na tychże JWW. Tomasz Wolanie Podpułkownikowi i Katarzynie z Wolanów Ciemnołęskiej Generalowej, jako sukcesorach zesłego Tomasza Wolana Cześnika oszmiańskiego, zażądzenia, i tego wszystkiego co przy sprawie dowiedzionym będzie, z wolnością poprawy żatoby.

1822 mca 8bra 27 dnia Woźny niżey piszący się świadczę: jako kopią pozwu z niniejszym autentykem zgodną, z instancyi Ur. Michała Zaleskiego b. Podkomorzego Rossińskiego jeneralnego Prokuratora masy Radziwiłłowskiej, po UUr. Tomasza Wolana Podpułkownika wojsk Królewsko-saskich i Katarzynę z Wolanów Ciemnołęską wyniesionego, dla niewiadomości ich miejsca zamieszkania, stosownie do organizacyi do drzwi Sądowych przybiłem, i dla wiadomości powszechney do gazety Kur. Lit. podałem. Dat jak wyżej. Felix Cebulski Woź. K. R.

Roku 1822 8bra 27 dnia, w aktowej kancelaryi Sądu Komisyy, dla urządzenia interesów Radziwiłł. ustanowionego, obecny Wczny wyżej wyrażony relacją tego pozwu do drzwi Sądowych przybitego urzędownie zeznał świadczę aktowy Regent Kom. Radz. Józef Doboszyński. Wolno drukować Eustachy Zabiello Kom. Radziwiłłowskiej Komisarz.

5. Tomasz Lowkegalis lat 22, twarzy bladej okragłej, włosy ciemnego, nosa krótkiego i zadartego, po polsku mówiący, w siermiędze oszytej po szwach i karwaszach z kołnierzem sukna granatowego, w kamizelce sukiennej czarnej, z pasem rzemiennym z mosiężną klamrą, w czapce granatowej z ryglikiem po bokach obłożony siwym barankiem, umiejący dobrze murować i cokolwiek czytać i pisać należący do majątku Jotayn W. Zawiszy b. S. Z. K. w r. 1822 mca aug. 20 dnia uciekł; za okazaniem się takowego zbiega niżey piszący się Publiczności prosi dostawienia w powiat Wilkom. do majątku Staszkunisk w parafii Kower. położonego. Józef Zawisza b. Z. K.

2. Wedle Ukazu Jego Imperatorskiej Mości Samowładnego Całą Rosyą etc. etc. etc.

Pozew przed Sąd Główny Litewsko-wileński 2go Departamentu ciągle sądzący się, Urodzonym Józefowi Giedyminiowi Prez. Franciszkowi Jamontowi Ziem. Janowi Nagurskiemu Grodz. Sędziom Urzędnikom ptu Szawel, uciążliwy dekret ferujący, Tomaszowi Herubowiczowi Prez. Ludwikowi Bielewiczowi Szawel, Tadeuszowi Milwidowi Telszew. Sędz. Ziem. Urzędnikom winnym okalkulowania się z administracyi dóbr Poudruwia i Nemeysk w ptcie Szawel. sytuowanych, Józefowi i Johannie z Leparskich Burniewiczów b. v. Marszałkom Szawel. debitorom, Zenonowi Burniewiczowi b. Pisarziewiczowi Grodz. Upit, Antoniemu i Julii z Burniewiczów Mkszewiczom Sest. Gran., Franciszkowi i samey z Burniewiczów Łopacińskim Sest. Ziem. ptu Upt., darownym pretensorem, X. Stanisławowi Kozłowskiemu, Stanisławowi Kamińskiemu Rotm., Henrykowi Bowkiewiczowi, Michałowi Ciszewiczowi b. ass. Sądu Niż. Ziem. Rosien., Antoniemu Zaleskiemu Por. w. pol. Stanisławowi Raubie, Henrykowi Szmemanowi kupcowi nitawskiemu, X Staszewiczowi Altar., Dowiatowskiemu, Barbarze

Naydowiczównie, Karolinie Szydłowskiej Rotm., Franciszce Rewerowiczowej Chor., Annie Buywidowej, Bonifacemu Butkiewiczowi, Janowi Szemiotowi Ciwun, Retowskiemu, Janowi Antonowiczowi b. Dozorcy, Jerzemu oycowi, Józefowi Woźnemu synowi Zukowski, Ildefonsowi Maliszewskiemu Porucz. w. pol., Teressie Węckowiczowej Kap. W. Ross., Kazimierzowi Bystramowski Sambel. b. dworu pol., Adamowi Korabiejewiczowi ass. Sądu Niższego Upit., Kazimierze z Kosszcyców matce, Józefowi synowi Straszewiczom Marszał. Upit., Eufrozynie matce oraz jej córce Brzezińskim Skarb. z dokładem opieki, Tomaszowi i Ewie Miniatom Mał., Krzysztofowi Drownowskiemu, Ludwikowi i Tekli z Wertelów Jasielskim, Józefowi Dowgiałowi Chor., Marcellemu i samey Sagayłom Buhalterom Kaznaczeystwa Szawel., X. Jerzemu Wołytkiewiczowi, Kan. Zmud. Pleban. Grudzewskiemu, Wincentemu i samey z Zylńskich Witkiewiczom, tudzież właścicielom ekonomii Szawel. w asystencji ich Pannów Andrzejowi i Brygidzie Budginom, oraz Jerzemu Firantowi, tudzież Starozakon., Symonowi Zelkanowiczowi Jofowi, Siruchy Josielowiczowej i Markusowi Zelmanowiczowi, niemniej sukcesorom zesłego Stal. Kiełczewskiego i właścicielom Butowtom, sukcesorom po zesłym Tomaszu Komorowskim Poru. wojsk pol., Jerzemu Wilhelmowi Szlegerowi Doktor. Medycyny, winnemu z dóbr Poudruwia i Nemeysk odpowiedzi pretensorom do funduszu massy Burniewiczow zbiegającym się, naostatek Teressie z Parafianowiczow matce, Józefowi synowi Szulcom Sambel. b. dworu pol., Józefowi Białozorowi Prezydentowi Sądu Gran. 3ciej instancyi, Józefowi Billewiczowi b. Mar. Rosień., Markowi Szemiotowi Podkom. Szawel., Konstancyi Rotm. matce, Tadeuszowi Sędz. Gran. Szawel. synowi Onoszkom, Ignacemu, Antoniemu, i Michałowi Grudzińskim Dwor., Janowi Szemiotowi Ciwun., Kajetanowi Mirskiemu Sędziemu Ziem. Szawel., Andrzejowi Kaczyńskiemu Pułkow. wojsk pol., Onufremu, i Antoninie z Herubowiczow Lutkiewiczom Mar. Szawel., debitorom zesł. Leparskiego b. Sędziego Grodz. Szawel. do wykazania funduszu v. Mar. Burniewiczowej i Szymonowi Rymkiewiczowi Komor. Sąd. Gran. Szawel. podwójne solarya biorącemu, z instancyi UUr. Bogusława Białobłockiego Adwokata i Ildefonsa Demontowicza Regenta Sądu Główn. Wileńskiego wyniesioną z referencyą do dekreto w Wileń. Główn. Sądu 2go Departamentu, oraz Sądu Ziem. Szawel. na dniu 9 7bra będącego roku ogłoszonego, niemniej dalszych dowodów do uwartnienia sprawy użyć się mających przyncypalnie oto: w zaprowadzonej z instancyi kredytorow z obzał. Burniewiczami b. v. Marszał. Szawel. sprawie dekretem Sądu Głównego Ziem. Wileń. 2go Departamentu 1820 r. grudnia 16 dnia zaszłym do rozbioru Sądowi Ziem. Szawel. poruczonej tok kontynuowania processu przepisany został. Ziemstwo zaś Szawelskie odstępnie od Remissy Sądu Głównego powyżey datowanej działając, poczynił ze znacznym uszkodzeniem massy Burniewiczow uchybienia. Nypierwiy poleconey kalkulacyi z Urzędników obzał. Tomasza Herubowicza Prez. Ludwika Billewicza Szawel., Tadeusza Milwida Telszew. Sędz. z rzeczy utrzymywania folwarkow Poudruwia i Nemeysk w powiecie Szawel. położonych od daty 1820 roku 7bra 6 dnia do 1822 r. febr. 3 dnia w administracyi i używających dwie znaczne krescencye przeszło 300 purów żyta wysiewu, oraz gotowy grosz, tudzież znaczną ruchomość różnego zwania niezdyt, z czego jakoby obliczenie nie dając stronom wiedzieć Sąd Ziem. Szawel. dnia 9 7bra 1822 r. ogłoszonym wyrokiem, nie z Urzędników lecz z podwładania obcey osoby, którą Sąd pod własnym imieniem utrzymywał jako oficyalistę dopełnił; a dwóletnią intratę z dóbr przerzeczonych która płaciła roczney arędy rubli srebrnych 4,500, zamknął w rublach s. 76½ nadto jeszcze w ciągu administracyi rzeczoney, właścianie w różne strony z furmankami byli używani, a przecięż Sąd Ziem. przy okalkulowaniu tak

ważne zamilożzał przeszley administracyi zbiory i tych do funduszu massy Burniewiczow nie wcielił, tem więc faworalnem pobłażaniem z krzywdziło Ziem. Szawel. massę przeszło na rubli sr. 9,800, poczym nowo instalowanego administratora z ramienia Sądu Ziem. Szawel. przy terażniejszym rozbiórce sprawy toż Ziem. nieokalkulowało, a to jedynie w celu, aby wcześnie ułożony projekt czasowie pokryć, jako to: aby wziętych z massy czasu expedyowania aktow 1822 roku febr. 3 dnia na schedę każdego Urzędnika po 300, w ogóle zł. 900, nie pokazać, aby znaczny expers czasu teyże inkwizycyi poniesiony, przeciwko któremu kredytorowie mówić mieliby prawo na moment uitać, słowem aby krescencyą przez dzierżawy rocznie płaconą po rub. s. 4,500 oprócz gotowego grosza, podobnie jak uprzedni Sąd Exdywizorski zniszczyć, a przez to fundusz massy Burniewiczow uszczuplić. W widoku jeszcze dalszego istotnych kredytorow skrzywdzenia, faworalnie dla wielu pretensorow szafował łaski, nypierwiy obżalowanej Burniewiczowej nymiesprawiedliwiy zrealizował zł. pol. 151,610 gr. 26 wtedy gdy ona prawnie ani części dziesiątey takowej rekognicyi właścicielką bydyć nie mogedyż Sąd Ziem. fundując się na powieści obżalowanej Burniewiczowej, a zbierając fundusz 10, zesłym Leparskim z takich szczegółów, do jakich z własney woli i upodobania poddała doliczał procenta, a lubo w tém miejscu kredytorowie naybliżey wykazywali, że debitorowie Leparskiego nie byli dłużnemi znaczney importacyi terażniejszey Burniewiczowej, a jaką ilość pieniężną zaliczyli obzał. Burniewiczowi tę powinę przysięgą urzetelnic, że obzał. Burniewiczowa (jeśli jaką ruchomość wprowadziła w dom męża swojego) nieokazuje dowodu pisma, a ztąd żądanych kilkudziesiąt tysięcy złotych wygrywać nie może, że pokazujące się rachunki jakoby ściągętey od v. Mar. Dowiatu summy są nieprawne, bo tego sam Ur. Dowiat niestwierdza, i przysięgą nieudowodnia, oraz w sprawie niezayduje się, to wszystko Sąd Ziem. zamilożając, probacye nawet kredytorow jednym glosem wyrokowego pióra skasował, a stosunki obzał. Burniewiczowej uświatnił, z kolei aby powiększyć pretensyą obżalowanej Burniewiczowej i te oczyścić z zawnien, lubo wierzyciele dowodzili i przekonali, że obligi wspólnie z mężem wydane, są aktualnym połowicznym długiem oney, bez regressu do funduszu massy Burniewiczow, że jeśli by niebrała na własny użytek Burniewiczowa pieniądze, żadnym nie obwieściła po moment rekognicyi publicznym oświadczeniem, że z obligow niepómówionych co do podpisu i na onych wyliczonych summ nie może wymówić się, jednakowż Sąd Ziem. Szawelski powyższe probacye kredytorow czyste i na prawie usadowione, poniżywszy massę Burniewiczow debitami samey obzał. Burniewiczowej obciążył, a jej realizacyą do funduszu męża obrócił. Tym więc sposobem debitu kilkanaście tysięcy przymnożył, na ostatek długi familyne z daru biorąc nastanie, w równey klassie z istotnemi pretensyami obligowemi pomiescił, obzał. Mikszewiczow pretensyą od obzał. Szulewow pewną należnością wysoko przechodzącą, nie odsyłając do Sądu Exdywizorskiego, lecz wcześnie to jest czasu realizowania funduszu Burniewiczow, a tym samym odstępnie od remissy zaspokoił. Kupca Szmęmana rachunek, oraz dalszych wierzycieli podobne mających pretensye ad vele sui przyniesione za rzetelne przyjął, i z takich szczegółów zebraną massę między prawdziwymi obligowemi debitami nieklasifikując ważności, do Sądu Exdywizorskiego przesłał: obzał. Maliszewskiemu za przyjęty tytuł na moment plenipotentą przyznał znaczną sumę, a kredytorow wykazywanie jako niepełnił tey powinności: bo żadnym śladem nieprzekonywa chyba obfitym na obligach rozsianych pieczętarstwem, usunął. Obzał. Szlegerowi znaczną sumę wskazał, a od bonifikaty za poczynione szkody w dobrach Poudruwii i Nemeyskach w ténucie mianych, nieprawnie uwolnił, i przez to sposobność satysfakcyi kredytorom przeciął. Obzał. Rymkie-

wiczowi Komornikowi oraz sobie ponowne nad prawo Solarya zadeterminował, i dając Sąd Exdywizorski na zjechanie termin gciodniowy przepisawszy, założone apelacye w kancelaryi Sądu Ziem. Szawel. nierozwiązane zostawił. W takim więc ucisku żalcy ponosząc znaczne szkody i widząc fundusz masy Burniewiczza w różnych względach zasłonięty i zruynowany, przychodząc do Sądu prosząc intraty dwóletniej na byłym Sądzie Exdywizorskim z obżal. Herubowicza Prez., Billewiczza, i Milwida Sędziów, licząc w to furmanki na różne strony używane, oraz w gotowym groszu przyjęte opłaty rub. sr. 9800 decydowania za jednoroczną krescencją na terazniejszy Sądzie obżal. Gedyminie Prez. Jamoncie i Nagurskim Sędziach r. sr. 4,500 wskazania, pretensyow obżal. Burniewiczzowej skasowania, debitorom zeszłego Leparskiego b. Sędz. Grod. Szawel. na rzetelne opłaty obżal. Burniewiczzowi i utwierdzenia zaliczonej ilości pieniężnej przysięgę determinowania, debitorów obżal. Burniewiczzowej na jejże funduszu oparcia, a z takowego ciężaru masy Burniewiczza uwolnienia, nieprawnych pretensyow kredytorów Burniewiczza, oddalenia pretensorstwa familiynego z daru nastanie biorącego usunięcia, summy u obżal. Szulcow będącey, pod odpowiedź prawnym kredytorom oddania, i we wszystkim dekrety Sądu Ziem. Szawel. na dniu 9 bbra będącego roku ogłoszonego, sprostowania, a urzędników po ukaranie gdzie należy odesłania, expensow prawnych powrótu, z wolnym przyłączeniem dalszych do oczewistej rozprawy stosunków.

Roku 1822 mca 8bra 21 dnia Woźny niżej podpisaany zeznawam, iż kopią takowego pozwu zgodną z autentykiem w sprawie WW. Bogusława Białobłockiego Adwokata, Ildefonsa Demontowicza Regenta Sądu Głównego WW. JPP. Józefowi Gedyminiowi, Prez., Franciszkowi Jamontowi Ziem. Janowi Nagurskiemu Grod. Sędziom, urzędnikom Ptu Szawel., Tomaszowi Herubowiczowi Prez., Ludwikowi Billewiczowi Sędziemu Szawel., Tadeuszowi Milwidowi Sędziemu Ziemskiemu Telszewskiemu, b. Exdywizorom. JWW. Józefowi i Johannie z Leparskich Burniewiczom, oraz dalszym ich kredytorom i debitorom zeszłego Leparskiego, na intymacyi pozwu wyliczonym do Redakcyi Gazetney Kuryera Lit. podałem i o rozprawie w Sądzie Gł. Wileńskim ciągle sądzącym się przez tęż Gazetę Kuryera Litewskiego wszystkie osoby tym pozwem zajęte zawiadomiłem. Jan Kisiel Woźny Ptu Wileńskiego.

Roku 1822 miesiąca oktobra 21 dnia przed aktami Sądu Ziemskiego Wileńskiego i mną niżej podpisanym Regentem stanąwszy obecnie Woźny wyżej wyrażony, relacją tego pozwu zeznał i w protokule z zeznania własnoręcznie rozpiął się. Przyjąłem Jan Zienkiewicz Wileński Ziemski Regent.

Roku 1822 mca 8bra 21 dnia takowy pozew wolno drukować. Józef Jeleński Assesor Gł. Sądu Departamentu 2go.

Wezwanie suksessorów.

2. Szlachecka Ptu Szawel. Opieka podaje do powszechnej wiadomości, przez Gazetę Kuryera Litt., że Tomasz Komorowski Porucz. Woysk Pol., czas długi był w obowiązkach Rachmistrza w Ekonomii Szawelskiej w folwarku Karwazy zwanym, do teyż Ekonomii należącym (który posiadał dożywotnie z daru zeszłego Xięcia Zuboffa), nieczyniąc żadnego względem swojej własności rozporządzenia, dnia 10 grudnia 1821 r. żyć przestał. Z powodu zachodzącego o sukcesyą sporu, wszelka własność rzeczonoego Komorowskiego została opisana, i pod zawiadywanie członka Opieki podana. Stosując się zaś do praw Litewskich, wzywa Opieka suksessorów; ażeby z dowodami, względem bliższości do otrzymania po zeszłym Tomaszu Komorowskim spadku przekonującymi; w ciągu jednego roku i nie-

dziel sześć do niniejszey Opieki pod utratą późniejszego dochodzenia, przybywali. Marszałek Burba. Regent Franciszek Piotrowicz.

3 Po śmierci Sebestyana Błaszczykiewicza Doktora medycyny i Adjunkta Uniwersytetu Wileńskiego, pozostało po nim w kassie Uniwersyteckiej rub. sr. 267 kop. pół, lecz gdy dotąd nikt się nie jawił z jego suksessorow do odebrania tey pozostałości, Rząd Uniwersytetu przeto postanowił naznaczyć ostateczny termin dnia 23 kwietnia 1823 r. i wezwać suksessorow, ażeby w ciągu tego czasu, stawili się z prawnymi dowodami do Uniwersytetu Wileńskiego, dla odebrania powyższych pieniędzy.

Sekretarz Felix Mierzejewski.

Pozew Edyktalny.

3 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEGO MOSCI Samowładnącego całą Rossyą etc. etc. etc. Pozew edyktalny, przed Sąd Exdywizorski Magistratu Wileńskiego po JJOO. JJWW. WW. Ichność Panow i Starozakonnych, skutkiem zanieścionego oświadczenia na taxę i exdywizyą, oraz zaszley Magistratu Wileńskiego rezolucyi, i zanoną inwentacyi i licytacyi wszelkiego funduszu w handlu będącego spełnionych, niemniej inskrypcyow, rewersow, rejestrow, xiąg handlowych, listow, korrespondencyow, notat, dekretow, i testamentu, wykazujących masę funduszu w satysfakcyą pretensorom realnym oddającego się; z powodztwa JPana Jana Kamińskiego b. Radnego Dumy mieyskiej Wileńskiej, wynasza się mianowicie o to: żał. delat. przez lat kilkanaście utrzymując w miescie Wilnie handel z towarow jedwabnych i korzennych przez zwykły kredyt w kupiectwie i zastąpienie własnym kapitałem wydatkow na rzecz miasta w ciągu spełnienia obowiązku Radnego przy Dumie mieyskiej Wileńskiej wyłożonych, schylił był nieco dolą własną do upadku, wszelako mając jeszcze odpowiedni powołaniu swemu fundusz dopoki przez niewolne zamknięcie sklepu w pałacu obżal. Hrabiego Paca aredowanego, z towarami, i opiekęowanie onego bez zawinienia z instancyi obżal. Ludwika Hrabiego Paca jenerala woysk pol. nie został zupełnie zruynowany, spokojnie prowadził handel i był zawsze pewnym na odpowiedź swym istotnym wierzytelom, lecz kiedy przez takowe bezrzeczy zamknięcie handlu, żałcy delat. został pozbawiony swobodności dalszego prowadzenia handlu, chcąc swym istotnym wierzytelom uczynić satysfakcyą, a zarazem odzyskać sobie posługującą należność od rzeczonych osob, a to na cel zaspokojenia właściwych pretensorow, zagniony takową okolicznością podniósł taxę i exdywizyą majątku swego, inwentacyą urzędową objętego. Po zaskutecznieniu więc jakowey skutkiem daney przez Sąd Magistratu Wileńskiego remissy, wszystkich swych obżal. debitorow, za obligami, rewersami, rachunkami, i rejestrami handlowemi, listami, notatami, dekretami i testamentem dopiero do sądu powołuje: jako to: obżalowanych xiędza Józefa Kamińskiego Kanonika i oficyała mińskiej dyeczyi, za listami i rachunkami o rubli srebr. 390 kop. 30, za inskrypcyami przekazanemi i testamentem o r. sr. 1500 i złotem czer. zł. 64, oraz o powrót wzięty po stryju garderoby. X. Kazimierza Kamińskiego Kanonika Łuckiego, za rachunkami i z testamentu o zł. pol. 3092 gr. 18, Bohuszeuicza o r. sr. 15, Jana Korybuta Daszkiewicza o zł. pol. 32, Franciszka Konczego o czer. zł. 15, Alexandrowicza o czer. zł. 3, Szulkiewicza o cz. zł. 15, Teofilę Prokopowiczową o zł. pol. 50, Rzęsnickiego o cz. zł. 17 r. sr. 100 kop. 60 i ass. r. 90, Bańskiego o r. sr. 150. Nikodema Modzelewskiego o r. sr. 18, Ignacego Zienkiewicza o r. sr. 60, Szabuniewskiego Komornika o

zł. pol. 148, Ludwika Kuncewicz sekretarza o r. sr. 115 kop. 37, Teklę Gastowiczową o cz. zł. 3, Kamińskiego o r. s. 2, Ignacego Potrykowskiego Sędziego o r. s. 7 kop. 80, Ancyperowicza Deputata o r. sr. 121 kop. 20, Arkuzowa Adjutanta o r. sr. 3 kop. 50, Achmatowicza Steffa o r. sr. 239 kop. 37½, Budrewicza o r. sr. 18 kop. 13, jenerałową Benignonową o r. s. 56 kop. 17½, Bobakowskiego o r. sr. 7 kop. 20, Józefa Balczewskiego z Waki o kop. 55, Baptystowy o r. s. 1 kop. 52½, Czerskiego o r. s. 11 kop. 65, Chojnowskiego o kop. 32½, Bobiatyńską o r. s. 2, Czernickiego Sekretarza o r. s. 4, kop. 5, Chodźki o r. s. 1 kop. 95, Dziezkańca Adjutanta o kop. 60, Damela o r. s. 20 k. 50, Dobrzańskiego Colnera o r. s. 24 k. 60, Francessona o r. s. 45, Grzymały młodego o r. s. 1, Grabowskę Podstolinę o r. s. 1 k. 20, Gałęskiego Adama o r. s. 7, Godziewiczkę o k. 90, Giedroycia Stefana o r. s. 1, Gzowskiego o r. s. 3 k. 72, Grajewską o r. s. 7 k. 27½, Gąseckiego o k. 35, Howaltównę o r. s. 13, Howaltową o k. 25, Jerzego Howalta o r. s. 2, Saweryna Howalta o r. s. 375 k. 47½, Hana o r. s. 21 k. 10, Horodeckiego o r. s. 2, Holubowskiego o r. s. 7 k. 29, Jamentową o r. s. 1 k. 61, Jamiałkowskiego o r. s. 2 k. 50, Zienkowicza Chorażęgo o r. s. 4 k. 32, Jabłonowskiego z pocztą o r. s. 1 k. 29, Jansonównę o k. 75, Kolyszkwę o r. s. 3 k. 45, Klukowską Sekretarzkę o r. s. 1 k. 10, Kotwiczę o r. s. 15, Kościuszkównę o r. s. 2 k. 90, Krantza Sowietnika o k. 60, Kostrzewską o r. s. 4, Kapić o r. s. 2, Hitzowę o r. 1 k. 20, Józefa Klimaszewskiego o r. s. 4, k. 27, Karnera o r. s. 7 k. 61, Kulryta o r. s. 6 k. 10, Kowalenki o r. s. 4 k. 70, Ludwika Lachowicza o r. s. 7, k. 55, Łopacińskiego o r. s. 5 kop. 15, Malewicz Sekretarza o r. s. 83 kop. 60, Miłosza o r. s. 4, Mostowską o r. s. 1 kop. 50, Manczewicz Sekretarza o kop. 60, Maryawitki o r. s. 1 kop. 20, Mancelmana o r. s. 6 k. 22, Mauzera o r. s. 45, Norlinga kapitana o r. s. 14, Narbutową o r. s. 3, Sekretarza Nowickiego o kop. 70, Poźniakównę o r. s. 11 kop. 30, Polimberską o kop. 39, Reyzera o r. s. 44 kop. 36, Rautensztraucha o r. s. 8 kop. 50, Skibińskiego o r. s. 2, Sidorowicza porucznika o r. s. 4 i cz. zł. 2, Strumily młodszego o r. s. 1 k. 75, Święcicką starą o r. s. 3, Sikorską o kop. 40, Suchocką o kop. 25, Szostowską o r. s. 18, kop. 69, Skorulskiego plenipotentę o r. s. 10 kop. 65, Swarcę o r. s. 1 k. 32, Suteyningierową o r. s. 199 kop. 63, Józefa Statkowskiego o r. s. 41 kop. 30, Zdrośa żyda o kop. 30, Szczerbowiczę o kop. 78, Weysenholca o r. s. 6, kop. 45, Wąsowicza profesora o r. s. 2, Wilczyńskiego adjutanta o r. s. 4, Ząbkowską o kop. 18, Szmitynową o r. s. 1 kop. 50, Zabieli Szambellana o r. s. 19 kop. 70, Zambrzyckiego plenipotentę o r. s. 27 kop. 27, Zdzitowieckiego o r. s. 3 kop. 40, Rokosza o r. s. 6 kop. 20, Kuncewiczową o r. s. 16 kop. 20, Kulczyńską Sędzią o zł. 8, Michała Kleczkowskiego o zł. 40, Michała Krupskiego o talarów 200, Tadeusza Zawadzkiego o r. s. 5, Michała Skorulskiego o cz. zł. 18, Jana Dyzmanskiego o r. s. 50, Grabowskiego o cz. zł. 8, Minkie z Królewca o cz. zł. 3, Franciszka Fiedorowicza o r. s. 10, Stanisława Kolendy o r. s. 4, Bitnera doktora o r. s. 6 kop. 50, Zigmunta Mackiewicza o zł. 24, Franciszka Mokrzeckiego o zł. 364, gr. 3 i cz. zł. 6, Józefa Kopszy o zł. 78 gr. 10, Mateusza Szatyńskiego Kanonika o zł. 441 gr. 7½, X. Olszewskiego o zł. 16 gr. 20,

Czeretowiczę o r. s. 2, Jana Tomkiewicza, Józefa Statkowskiego, Mateusza Zółkowskiego, Józefa Iwaszkiewicza o r. s. 40½ kop. 55, Skulteckiego Sekretarza o r. s. 14 k. 15, Radę miejską Wileńską Franciszka Poznańskiego Głową miasta, Andrzeja Weronowicza, Grzegorza Łunkiewicza, Leopolda Krupńskiego dłużnych, i Ludwika Karnera Radnego jako w Radzie pełniących obowiązki o r. sr. 1637 kop. 50, Icka i Chaima o zł. pol. 377 gr. 14½, Ludwika Hrabiego Paca jenerała za zruynowanie z handlu i przyczynione szkody o r. s. 1000, Orłowski r. ass. 110, wszystkich debitorów tak samych jako i sukcesorów do tacy i Exdywizji pozywa i prosi u Sądu: na wszystkich pozwanych sądzenia sum wyrażonych z procentami na wszelkim onych majątku, gdzieby się okazał i na samych osobach niemających funduszów, komportacyi wszelkich a wszystkich tranzaktów, tak na pretensorach jako i debitorach, awizacyi po wszystkich wierzytelności dla usatysfakcyonowania za okazaniem dowodów, za twierdzenia rejestrow handlowych i o wszelkich dowodów przez żal. okazać się mogących, bliższosci we wszystkich uznania, ammissyi niejawiającym się decydowania, rejestrow właściwych Exdywizji zachowania i expens prawnych na każdym przysądzenia.

Roku 1822 miesiąca 8bra dnia 18 woźny świączę, iż ten pozew edyktałny z instancyi JP. Jana Kamińskiego b. Radnego Dumy Miejskiej Wileńskiej po wszystkie osoby tym pozewem zajęte dla wiadomości zadecytowanych, do gazet Kuryera Litewskiego podałem i o tacy exdywizji majątku w Magistracie Wileńskim odbywać się mającey, oznaymiłem. Dat ut supra.

Stanisław Parymonowski woźny Ptu Wileń.

Roku 1822 mca 8bra 18 dnia. Przed Aktami Miasta Wilna stawając ob-cnie woźny w górze wyrażony takową relacyą urzędownie zeznał; o czem, i że jest w aktach świadczę.

Ignacy Misiewicz Regent.

Takowy pozew pozwala się podać do gazet Kuryera Litewskiego Józef Krzyżanowski P. B. M. W.

Exdywizya.

3. Roku 1822 października 10 d. Sąd Ziernski Telszewski z powagi dekretu remiss. Sadu Gł. 2 Depart. i ukazu Rządowego w sprawie W. Ludwika Godlewskiego konkursowej z jego kredytorami, między innemi inwentarya majątków, komportacyą dokumentów od dnia 15 do 30 następnego stycznia i termin ku oczewistemu rozwiązaniu dzień 10 maja roku przyszłego zakreślił, w którym że wszyscy mający pretensye do funduszów W. Godlewskiego pod upadkiem stawać powinni zapowiedział. Prezydent Ziernski Telszewski Leopold Giedgowd.

Kurs petersburski dnia 17 październ: dukat holenderski nowy 11 r. 40 kop. stary 11 r. 20 k. Zmiana złota 2 r. 86 kop. Zmiana srebra 2 rub. 72½ kop.

Nieustający dochód kommissyi umorzenia długów: 68 assygn. - - - po - 100 } procentow
68 brzęczącą monetą - 95 }
58 takąż - - - - 82 }

Kurs wileński na assygnaty od dnia 27 paździer. rubel srebrny 3 rub. 77½ kop., czerwony złoty nowy r. 11 kop. 70, stary r. 11 kop. 52, imperyal r. 36 kop. 62½.

Obserwacye	Czas obserwacyi	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmiana w powiet
meteorologiczne.	dnia 28 średnia	27 cal. 6 36 lin.	+ 6, stopni	Poludn. Zachod.	Pochmurno
	dnia 29 średnia	27 - 8.7 -	- 0,16 -	Północ. Wschod.	Deszcz
	dnia 30 godz. 7	28 - 2,5 -	- 7, -	Poludn. Wschod.	Pogoda